

DE SET EN SET

Ritual complert

Josep Murgades

Filòleg

Com que més que no pas desritualitzada, la nostra és una època de rituals desplaçats (vegeu Martine Segalen, *Rites et rituels contemporains*, 1998), importa, arribats que som a l'estiu, i en nom del concepte aquest prou relatiu del tan esbombat *estrès*, d'emprendre el vol uns quants dies.

Una vegada més, indefectiblement, s'imposa la crida del nord. El nord aquell on, per assajar novament amb el poeta el seu càntic en el temple, la gent hi és efectivament més neta i noble, culta, rica, lliure, desvetllada i feliç.

La nosa al mig per pervenir-hi és la d'aquell país genocida que ha reduït un seu veí meridional a trist parc temàtic anomenat *Village catalan*. Si l'anada amunt (el 23 de juliol) fa pensar, davant la corrua interminable i pràcticament immobilitzada de vehicles que tiren avall, en el relat de Julio Cortázar *La autopista del Sur*, la tornada (el 5 d'agost) fa reviure quasi en pròpia pell l'aparatós accident reportat per Josep Pla en una de les seves *Notes del capvespròl* (OC, 35, 562-563).

Tot i que breu, l'estada en terra amiga prou que s'ho val. Immersió lingüística i cultural en la Heimat adoptiva, sense interferències bàrbares d'ocupants enquistats ni de pas-savolants despistats! Fusió amb la natura dels boscos profunds i delectança en l'oferta artística dels museus; adquisició d'uns quants llibres, entre altres la versió evangèlica anotada del que ho és per antonomàsia; libacions i gastronomia genuïnes, sense concessions a cap *cuisine*.

Tot plegat no priva que, a l'obligat retorn, la referència literària inexcusable sigui un cop més del vell Horaci: "Per què canviem les nostres terres per unes d'escalfades per un altre sol? Qui, exiliant-se de la seva pàtria, ha fugit també d'ell mateix?" (Odes, II, 16, 18-21).

Doncs, ni canvi ni fugida: només ritual complert.

EL LECTOR ESCRIU

Mal acollida a la catedral

■ Diumenge passat, dia 7 d'agost, vaig anar amb el meu marit a l'eucaristia a la catedral de Girona. Em va fer il·lusió, ja que feia molts anys que no hi anava, un diumenge al matí.

Hi vam entrar quan faltaven cinc minuts per a les onze. El meu home, que és artista, va anar a veure el nou vitrall, i jo vaig entrar cap a dins. Un jove em va preguntar si anava a missa. Vaig contestar afirmativament. Després em va dir que havia de quedar-me a tota la missa sencera. I encara em va advertir que hi ha gent que se'n va abans d'acabar. Al cap d'un moment va entrar el meu home. Li vaig preguntar què li havien dit, i em va dir que res. Només a les dones s'atreveixen a preguntar?

He estat durant molts anys catequista, i sé que l'acolliment és essencial. Jo no em vaig sentir acollida ni estimada, a l'entrar a la meua catedral! Vaig escoltar l'orgue, els cants, les lectures... i vaig participar en la comunió. Estava, però, distreta pensant. Aquests nois segueixen ordres, de qui? Per què? No és possible que alguna persona desitgi entrar a escoltar les lectures, o els salms, o a pregar només una estona? Em sap greu, l'obertura de l'Església a tot-hom comença per aquests petits detalls. Estic segura que en qualsevol altra parròquia de Girona serem més ben rebuts.

PIUA SALVATELLA I VILA
Girona

Corroborant un agraïment

■ Vaig llegir, el dia 4 d'agost, al vostre diari una carta de la senyora Maria Àngels en la qual agràia molt sincerament la feina que es-

Londres en flames

■ El que està passant aquests dies a Londres bé pot passar al nostre país, on ja hem viscut episodis semblants encara que no de tanta intensitat... de moment. Perquè la barbàrie està millor organitzada que els que ho han d'evitar per preservar els drets dels ciutadans, la seva integritat i les seves propietats. A Espanya s'acosten dates decisives, moments molt difícils que posaran en risc l'estabilitat social. Que es vagin preparant els responsables de l'ordre públic, perquè anar amb fineses versallesques no resol que una caterva de feres rabioses intenti posar fi a la civilització... com ja sembla tenir-ho decidit.

JORDI S. BERENQUER. Barcelona

tava fent la nostra doctora Mònica Ibáñez de Bescanó. Estic completament d'acord amb l'opinió d'aquesta senyora i crec que persones d'aquesta talla professional i humana és el que necessitem els pacients. Les seves paraules sempre són reconfortants i els seus consells, molt savis. Que per molts anys la puguem tenir al nostre poble!

DOLORS MARTÍNEZ I TRIAS
Bescanó (Gironès)

La nou, un fruit cardiosaludable

■ Les nous concentren un elevat percentatge d'àcids grassos poliinsaturats, una categoria d'àcids grassos que ha estat qualificada com la més saludable. El colesterol-LDL, anomenat popularment "colesterol dolent", és normalitzat gràcies a l'àcid omega 3, un dels àcids linoleics presents en les nous. Un altre dels àcids grassos essencials és l'omega 6, un bon regulador dels triglicèrids que defensa activament el nostre organisme de la hipertensió.

Han estat molts els estudis científics en què s'ha

comprovat el paper protagonista de les nous dins de la prevenció de malalties del cor. Un d'aquests estudis va tenir lloc a l'hospital Clínic Provincial de Barcelona, en què van col·laborar la Universitat de Loma Bofona (Califòrnia) i la Facultat de Farmàcia de la Universitat Central de Barcelona. Entre les conclusions d'aquesta investigació destaca haver trobat que el risc de malaltia coronària es pot reduir fins a un 11% si es prenen de 8 a 10 nous al dia, però substituint altres aliments grassos perquè resulti equilibrat.

JESÚS DOMINGO MARTÍNEZ
Girona

Difícil de comprendre

■ La societat que compartim actualment té un gran component de ciutadans que al donar a conèixer la seva identitat ideològica es declaren ateu i d'altres, agnòstics. Bé, tot el respecte. El que causa estranyesa és que són els que més parlen de cristianisme en els mitjans de comunicació. Si no accepten o dubten de l'existència d'un Déu crea-

dor –aquesta és la creença dels cristians– per què els preocupa que el cristianisme evolucioni i en alguns casos porti a promoure restriccions dins de la societat? Si ens parem a repassar la història veurem que el cristianisme ha estat sempre defensor de les diverses creences, i llegint la Declaració dels Drets Humans no hi trobem cap apartat que desentoni dels preceptes de la doctrina cristiana. La pregunta de la carta és: és cert que des del moment de la concepció portem imprès el segell de la llei natural absent de tendències, que no s'esborra en el transcurs del temps? En aquest cas el relativisme, tan estès en els nostres dies i que anul·la qualsevol veritat fonamental, queda fora de lloc.

D'aquí a pocs dies tindrem a Madrid el cap de l'Església catòlica, Benet XVI, que ve per la Jornada Mundial de la Joventut. Amb les seves paraules ens podrem adonar que està absent de tota ideologia política, l'únic missatge que portarà és donar a conèixer la persona i doctrina de Jesucrist. Segons dades d'altres encontres, recull multitud de joves, els mateixos joves que a vegades diem que són inconscients perquè s'aparten dels temes socials. Aquest papa, en una entrevista en què li preguntaren com veia aquest fenomen, deia: "Els joves volen descobrir la veritat". No es tracta, doncs, d'explicar tècniques sinó de donar a conèixer, amb senzillesa, la vida i doctrina de Jesucrist.

El tema que ha escollit és "La llibertat religiosa, camí per a la pau". Per tant, cal tenir en compte que ferir la integritat moral de les persones que considerem distants del nostre criteri provoca un trencament en la comunicació i en el bé de la nostra societat.

MONTSERRAT GUARDIOLA
Girona

EN SÍSIF

Jordi Soler

